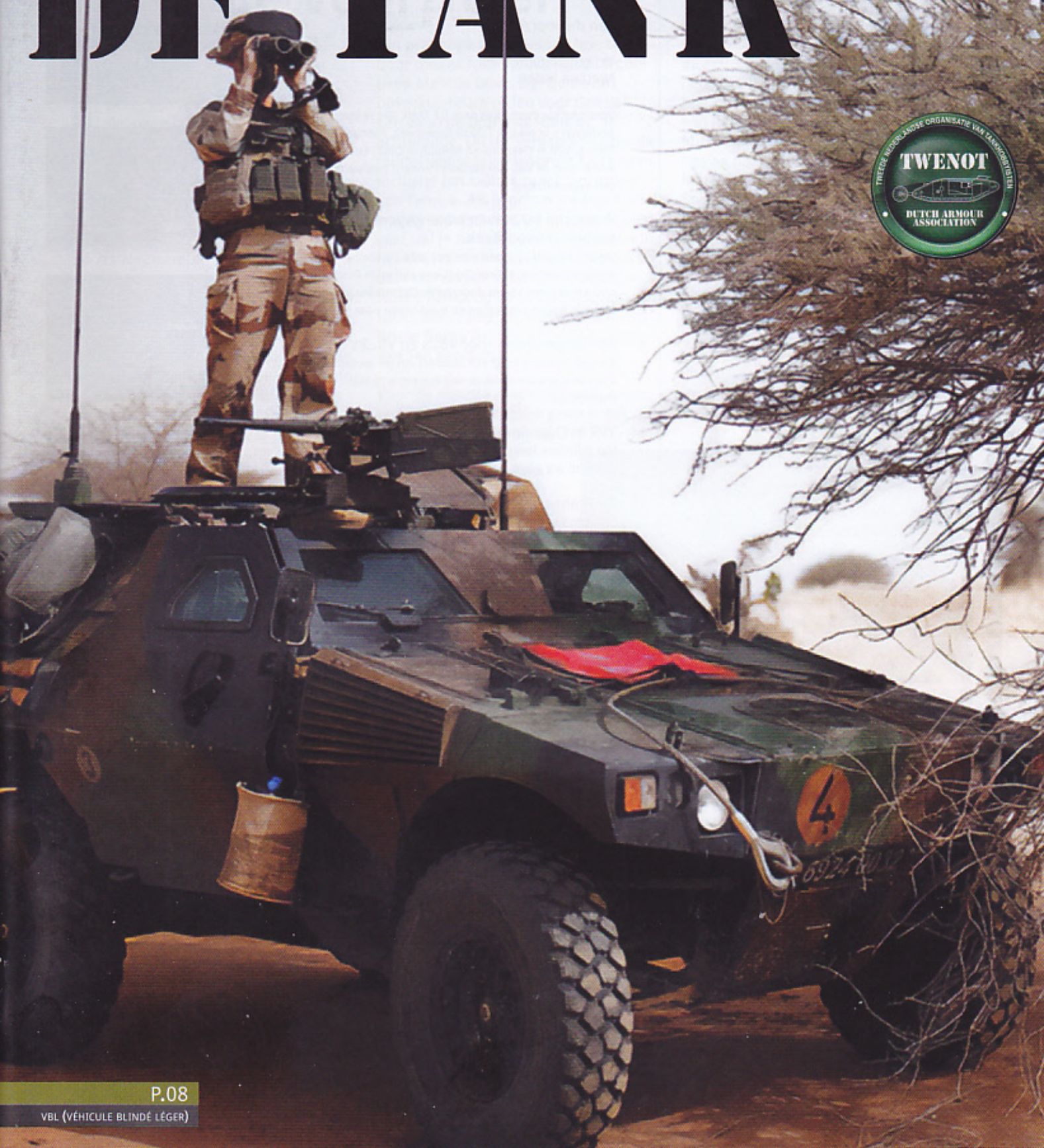

DE TANK

nr. 282
Juni 2023

P.08

VBL (VÉHICULE BLINDÉ LÉGER)

P.06

T-72 IN GROESBEEK

P.16

PANHARD IN TILBURG

P.24

RENAULT IN OHIO

RUSSISCHE TANK EN OEKRAÏENSE AMBULANCE

OP BEZOEK IN GROESBEEK

Vanaf 17 maart j.l. staan voor het gebouw van het Vrijheidsmuseum in Groesbeek een vernielde Russische tank en een met kogels doorzeepte Oekraïense ambulance. De 44 ton zware T-72B tank werd in maart 2022 buitgemaakt door het Oekraïense leger nadat deze tijdens een Russische aanval op Kyiv op een mijn was gelopen en zwaar beschadigd raakte.

Eind februari 2023 werd de tank als protest tegen de Russische agressie in Oekraïne geplaatst voor de Russische ambassade in Berlijn. Het Nationale Museum voor Militaire Geschiedenis van Oekraïne, het Oekraïense ministerie van Defensie en de Oekraïense ambassade in Nederland verleenden medewerking om de tank naar Berlijn en vervolgens naar Groesbeek te krijgen. De planning is dat de Russische tank vanaf medio mei tot en met begin juni 2023 op initiatief van Cultureel Centrum De Balie te zien zal zijn in Amsterdam. Daarna komt de tank terug naar het Vrijheidsmuseum in Groesbeek.

Organisator in Duitsland was Enno Lenze, journalist en directeur van het Berlin Story Bunker Museum. Hij werkte nauw samen met initiatiefnemer voor Nederland, Gerard Boink (voormalig luchtmachtofficier en voorzitter van het Veteranencomité van Oost Gelre) en Wiel Lenders, (directeur van het Vrijheidsmuseum) om deze protest- en bewustwordingsactie respectievelijk in Duitsland en Nederland mogelijk te maken.

Het Vrijheidsmuseum heeft als doel het bezoekende publiek het Verhaal van Oorlog en Vrijheid zonder Grenzen te laten zien en beleven. Hierbij wordt de Tweede Wereldoorlog in internationaal perspectief geplaatst en

EEN LANGER LEVEN VOOR VBL's en VBL2's

8 juli 2015. PARIJS --- Het Franse defensie-inkoopbureau (*Direction Générale de l'Armement - DGA*) sloot met **RENAULT TRUCKS Defense / Panhard** een contract om de levensduur van de VBL pantservoertuigen zodanig te verlengen dat ze de komende vijftien jaar nog door de Franse strijdkrachten operationeel konden worden ingezet.

Van de VBL (*Véhicule Blindé Léger, Licht Gepantserd Voertuig*), die werd ontworpen in de vroege jaren 1980 en dienst heeft gedaan in alle overzeese operaties van de Franse strijdkrachten, moest vooral de aandrijf-eenheid worden opgewaarderd. De verbeteringen zouden dus met name worden aangebracht aan de motor, versnellingsbak, ophanging en remmen. In december 2014 was door **RENAULT TRUCKS Defense / Panhard** het eerste demonstratievoertuig ter beoordeling aan het Franse leger geleverd en dit leidde tot het bovengenoemde contract. Eind 2015 moesten drie voertuigen worden geleverd voor beproevingen door de Franse strijdkrachten begin 2016. De Panhard-fabriek in Marollen-en-Hurepoix was als oorspronkelijke fabrikant van de VBL verantwoordelijk voor de voorbereiding en de levering van deze pre-productievoertuigen.

Renault Trucks Defense / Panhard maakt deel uit van de Volvo Group die de volgende merken bevat: Renault Trucks Defense, Panhard General

Defense, ACMAT Defense, Volvo Defense en MACK Defense. Volvo Group Governmental Sales is verantwoordelijk voor defensie, beveiligingsactiviteiten en hulpdiensten binnen de Volvo Group.

26 MAART 2019, DE EERSTE OPGEWAARDEERDE FRANSE VBL WORDT AFGELEVERD.

Op deze datum deelt *Jane's International Defence Review* mee dat Arqus in de tweede helft van 2019 het eerste door Panhard General Defense opgewaardeerde *Véhicule Blindé*

VBL in Uruzgan, augustus 2008, foto: Alex

YPR IN OEKRAÏNE?

Het leger beoordeelt de YPR-765 gepantserde personeelsvoertuigen die bij Bakhmut worden gebruikt.

Het Oekraïense leger heeft de YPR-765 gepantserde personeelsvoertuigen getest die ze in het gebied rond Bakhmut gebruiken tegen de Russische indringers. De voertuigen worden actief gebruikt door Oekraïense aanvalseenheden die in de Donbas actief zijn, meldt *Armiya Inform*. Volgens het leger heeft de YPR-765 in gevechtsomstandigheden aangetoond dat het effectief helpt bij de strijd tegen Russische indringers. Het voertuig brengt eenheden met succes naar de gewenste plaats, kan ook de gewonden van het slagveld evacueren en heeft een hoge terreinvaardigheid.

Het leger vindt dit gepantserde voertuig eenvoudig en betrouwbaar. Zelfs bij scherp manoeuvreren en scherpe bochten maakt het heel stabiel. "Vergeleken met de gevechtsvoertuigen uit het Sovjettijdperk zijn deze gepantserde personeelsvoertuigen veel wendbaarder en gemakkelijker te besturen; ze hebben een automatische transmissie en zijn gemakkelijk te onderhouden.

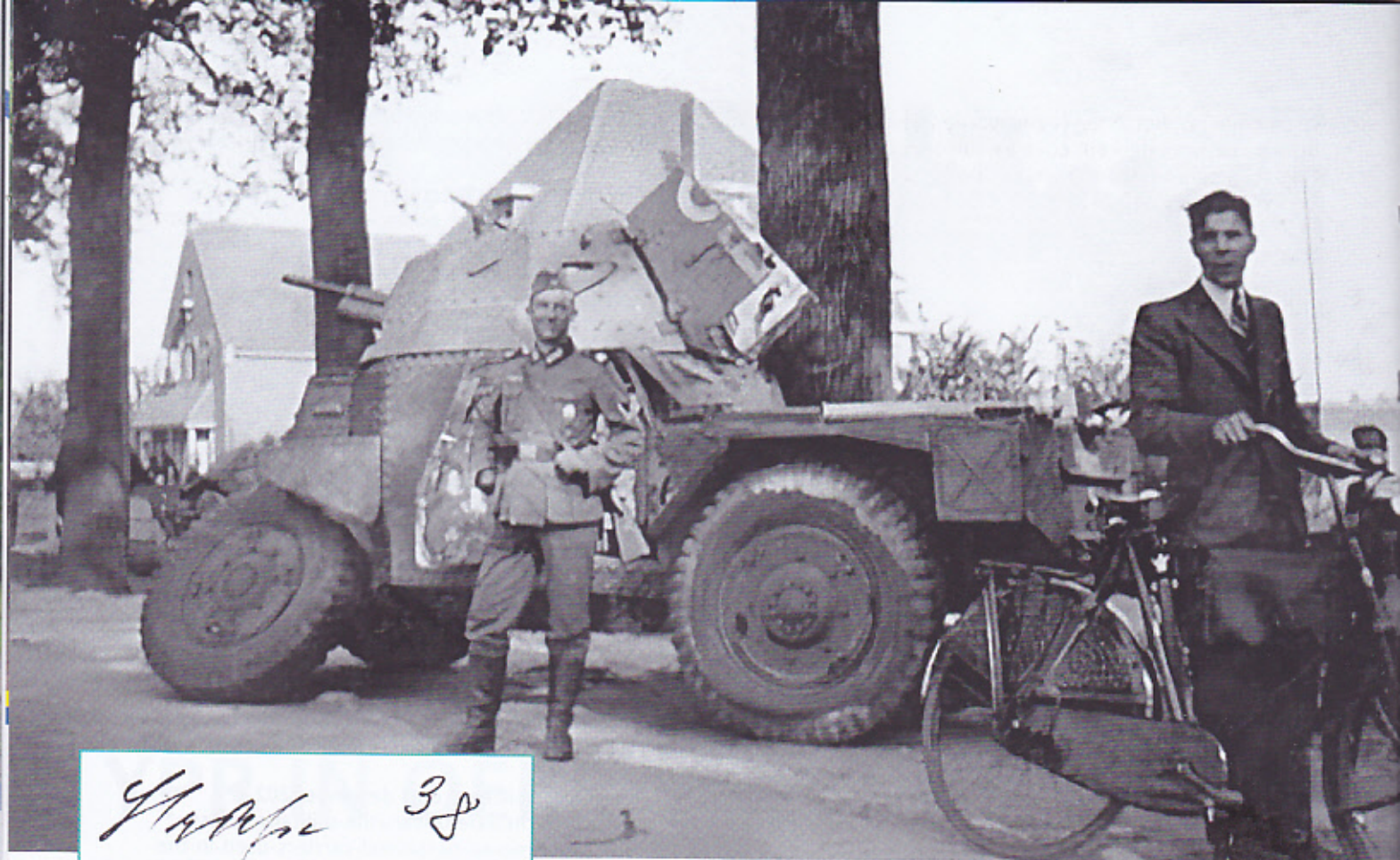
Het pantser kan gemakkelijk een treffer van een machinegeweer van groot kaliber en zelfs een granaatwerper weerstaan", zei de monteur-chauffeur met de roepnaam Lotos. Deze gepantserde rupsvoertuigen komen vanuit Nederland als militaire hulp voor de verdediging tegen de grootschalige Russische invasie die in februari van dit jaar plaatsvond.

▲ December 2022. Een YPR-765 personeelsvoertuig van het Oekraïense leger.

► De Oekraïense bestuurder

*Stalpa 38
van Tilburg*

DE FRANSE PANHARD 91669 IN TILBURG

DOOR BAS SLAATS

Zoals de meeste van jullie weten ben ik geïnteresseerd in de lokale geschiedenis en helemaal als het gepantserde voertuigen uit de tweede wereldoorlog betreft. Een aantal jaren geleden kwam er op het internet een foto voorbij van een Franse AMD Panhard 178 welke in de buurt van Tilburg was uitgeschakeld. Enig spuurwerk later, waarbij ik hulp heb gekregen van mede speurders op het TWENOT forum, zijn we er achter gekomen dat het voertuig 91669 betrof van het 6e REGIMENT DE CUIRASSIERS dat in de nacht van 11 op 12 mei 1940 op de Bosscheweg nabij Tilburg was achtergelaten. Tegenwoordig zijn de huizen op de achtergrond nog steeds goed herkenbaar (nabij nr. 87)

Dus we weten wat, waar en wanneer, maar waarom en wie erin zaten? En waarom daar precies? Dat was mij toen niet helemaal duidelijk.

Voor velen zal het überhaupt niet bekend zijn dat er in mei 1940 Franse troepen in Tilburg zijn geweest. Het betrof een vooruitgeschoven

verkenningseenheid van het Franse 7e Leger, welke als taak had op te rukken naar het noorden om te bepalen waar de Duitsers zich precies bevonden. Dit zodat het 7e Leger zich tussen Breda en Antwerpen kon verschansen en eventueel zelfs een gesloten front kon vormen samen met het Nederlandse leger in de Vesting Holland. Hiervoor moeten we nog een stukje verder terug in de tijd.

De Franse legerleiding concludeerde in de jaren '30 al (terecht, bleek in 1940) dat de Duitse legers niet zouden proberen door de Maginotlinie heen te breken, maar daar via België langs zouden trekken, net als in 1914. Het was daarmee voor de Fransen noodzakelijk dat gat met een mobiel leger te dichtten. Bijkomend voordeel was dat daarmee de voorziene frontlinie niet in Frankrijk zou komen te liggen, iets dat met de ervaringen van de vorige oorlog voor de Fransen zeker niet verkeerd zou uitkomen.

Probleem was alleen dat België en Nederland eind jaren '30 strikte neutraliteit nastreefden en zeker niet

van plan waren hun defensiepolitiek gezamenlijk uit te voeren. De Fransen moesten dus niet alleen beredeneren wat de Duitsers van plan waren, maar ook wat hun "bondgenoten" zouden doen. Uiteindelijk kwam het plan "Hypothese Dyle/Breda" uit de koker als zijnde de strategie die de Fransen ten uitvoer brachten in mei 1940. Voor het volledige verhaal over het hoe en wat verwijs ik graag naar de onovertroffen website ZuidFront: www.zuidfront-holland1940.nl/index.php?page=de-fransen, of het boek "Case Red" van Robert Forczyk.

In dit plan werd het Franse 7e Leger onder leiding van Général Giraud naar België gedirigeerd om rondom Antwerpen een basis te vestigen met een voorverdediging richting het oosten en rondom de Westerschelde, welke toegang gaf tot de haven. Zoals de naam "Breda" al aangeeft werd verondersteld dat de Franse linies rondom Breda aansluiting zouden vinden met het Nederlandse leger, om zodoende een gesloten front tegen de Duitsers te vormen. De

M24 Chaffee

US WW2 LIGHT TANK

OKB Grigorov,
R72001 Mammoth Edition, 1/72

DOOR FRED BACHOFNER

De M24 Chaffee was een Amerikaanse lichte tank, gebruikt tijdens de Tweede Wereldoorlog en daarna onder andere in de Koreaanse Oorlog. In Britse dienst kreeg de M24 de naam Chaffee, naar de Amerikaanse generaal Adna R. Chaffee, Jr.

De romp was gelast en het 25 mm dikke romppantser was relatief bescheiden. Dit werd deels gecompenseerd door een hoge snelheid. Twee V8 Cadillac motoren van elk 110 pk gaven het voertuig een snelheid van circa 55 km/u op de weg en 40 km/u in het terrein. De motoren lagen op rails en konden naar buiten worden geschoven wat het onderhoud vereenvoudigde. De automatische versnellingsbak had acht versnellingen vooruit en vier achteruit en maakte het voertuig relatief gemakkelijk te bedienen. De bemanning bestond uit vijf personen: een chauffeur links voor, een rijder en tegelijk radiobediener rechts voor, een schutter, een lader en een commandant in de toren.

De belangrijkste Amerikaanse fabrikanten van de tank zijn geweest: American Car & Foundry, Cadillac, Massey-Harris en General Motors. Tussen maart 1944 en juni 1945 zijn er ongeveer 4.700 exemplaren van geproduceerd. Zijn Amerikaanse opvolger was de M41 Walker Bulldog. Het Nederlandse leger heeft na de Tweede Wereldoorlog tot ongeveer 1962 de Chaffee tank gebruikt bij cavalerie verkenningseenheden. Elk verkenningpeloton had twee Chaffee tanks en in totaal had het leger er ongeveer 50 in gebruik. De AMX 13, een Franse lichte tank, was de opvolger van de Chaffee tank.

Een snelle ronde via Scalemates levert op dat er naast deze eigenlijk maar één recente versie is van de Chaffee en dat is een Hasegawa combi met twee andere voertuigen uit 2018. De keuze van OKB is dus niet zo gek. Het model stamt ook uit 2018. Alle andere modellen zijn ouder, de meeste Hasegawa (meerdere reboxes) en een Matchbox.

OKB Grigorov is een fabrikant uit Bulgarije, vooral bekend om zijn after-market producten voor zowel land- als watervoertuigen (lees schepen). Ze hebben een uitgebreid aanbod in resin en photo etch producten. Met deze kit hebben ze zich ook gewaagd aan een compleet model van spuitgietwerk. Met succes. Het is duidelijk dat de fabrikant niet besloten heeft het model te vereenvoudigen zoals zo vaak gebeurt, maar om echt alles in detail te reproduceren. Alle onderdelen voor de vroege t/m de late versie zijn inbegrepen. Het model kent de standaard versie, maar ook de zogenaamde mammoet versie, uitgebreid met een groot assortiment aan after-market producten. Bespaart 20% op losse verkoop.

De diverse onderdelen verdeeld over drie frames zien er goed uit. Er is een behoorlijke hoeveelheid flash, wat ik me kan voorstellen. Het is geen grote fabrikant en zal wellicht concessies moeten doen m.b.t. de spuitgietmallen. Ook heeft een aantal onderdelen framebevestigingen die doen vermoeden dat er in één

ONCE UPON A TIME IN OHIO

Home of America's first production battle tank

DOOR KEES BLIJLEVEN

Toen de Verenigde Staten in April 1917 besloten deel te gaan nemen aan de oorlog in Europa beschikte dit land niet over tanks. Het werken met tanks en de opleidingsmethodes van de Britse en Franse bondgenoten was door Amerikaanse waarnemers zorgvuldig bestudeerd en hun bevindingen en rapporten waren voor generaal-majoor John J. Pershing, commandant van de American Expeditionary Forces (AEF) aanleiding om in september 1917 te verklaren dat de V.S. 600 zware en 1200 lichte tanks nodig had en deze dus zou moeten bouwen. Zijn wens werd gehonoreerd. Er werd een gecombineerd Anglo-Amerikaans programma gestart en dat leidde tot de bouw van de 43½ ton zware Mark VIII tank, een kopie van de Britse Mark VIII, en bewapend met twee 6-ponder kanonnen en vijf kaliber .30 mitrailleurs. De bemanning bestond uit maar liefst 11 personen, de maximum snelheid was 6½ mijl/uur, de actieradius was 50 mijl.

Tegelijkertijd concludeerde de Inter-Allied Tank Commission dat de snelste manier om Amerikanen in tanks te krijgen was Amerikaanse fabrieken de Franse Renault FT tanks

De tankproductie in de V.S. ging eind april 1918 daadwerkelijk van start. Het American Expeditionary Forces Tank Corps kon daar echter niet op wachten. Op 18 september 1918 trok de 1e Tank Brigade van het Corps onder leiding van Lt.kol. George S. Patton bij St. Mihiel en later bij het Maas-Argonne offensief, ten strijde met door de Fransen geleverde Renault FT tanks.